

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังของเด็กในการดำเนินชีวิตนอกสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าและยากจน วัดสระแก้ว” วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเด็กต่อการบริการที่ได้รับจากสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าและยากจนวัดสระแก้ว อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง และศึกษาความคาดหวังของเด็กในการดำเนินชีวิตนอกสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าและยากจนวัดสระแก้ว อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาเลือกศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง คือเด็กที่อยู่ในการอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าและยากจน วัดสระแก้ว อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทองที่กำลังเรียนหนังสือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 121 คน

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ได้นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package for the Social Science) ซึ่งได้ใช้สถิติการคำนวณ ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการหาความสัมพันธ์ระหว่างความ โดยใช้สถิติ Chi-Square

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 15-16 ปีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 นับถือศาสนาพุทธ สัญชาติไทย สาเหตุของการเข้ารับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าและยากจนวัดสระแก้ว มาจากยากจน มีระยะเวลา 3-6 ปี

2. ความคิดเห็นของเด็กต่อการบริการที่ได้รับจากสถานสงเคราะห์

ผลการศึกษาความคิดเห็นของเด็กต่อการบริการที่ได้รับจากสถานสงเคราะห์ ทั้งในด้านการบริการทั่วไป ด้านรักษาพยาบาล ด้านสังคมสงเคราะห์ โดยผลการศึกษาพอสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาคำคิดเห็นของเด็กต่อการบริการที่ได้รับจากสถานสงเคราะห์ ด้านบริการทั่วไปอื่นได้แก่ ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้าการดูแล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีระดับความคิดเห็นในภาพรวมทั้งหมด ในเรื่องที่อยู่อาศัยจัดได้เป็นสัดส่วนห้องนอนไม่แออัดดีมาก โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเห็นว่าเสื้อผ้าที่ได้รับบริจาคมีความสะอาดน่าใช้ดีมากครูผู้ดูแลให้การดูแลดีมาก

ประเด็นรองลงมาคือ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อการบริการด้านสังคมสงเคราะห์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีระดับความคิดเห็นในเรื่องการจัดทัศนศึกษามีประโยชน์ที่สามารถได้รับความรู้ดีมาก การจัดกิจกรรมกีฬามีกิจกรรมอย่างต่อเนื่องดีมาก และด้านครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการประกอบอาชีพและให้คำปรึกษาเรื่องการศึกษาดีมาก

เมื่อพิจารณาภาพความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อการบริการที่ได้รับจากสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าและยากจน วัดสระแก้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ให้ความสำคัญ กับบริการด้านที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า การดูแลซึ่งเป็นบริการขั้นพื้นฐานของสถานสงเคราะห์ และมีระดับความคิดเห็นดีมากที่สุด

3. ความคาดหวังของเด็กในการดำเนินชีวิตนอกสถานสงเคราะห์

ผลการศึกษาคำคาดหวังของเด็กในการดำเนินชีวิตนอกสถานสงเคราะห์ พบว่า การประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความคาดหวังต่อการประกอบอาชีพที่ชอบ และต้องการช่วยครอบครัวประกอบอาชีพ

ประเด็นรองลงมา คือความคาดหวังของเด็กในการดำเนินชีวิตนอกสถานสงเคราะห์ ด้านการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความคาดหวังต่อการต้องการในเรื่องทุนการศึกษา และมีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อหลังพ้นจากการอุปการะของสถานสงเคราะห์ อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาภาพรวมความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในการดำเนินชีวิตนอกสถานสงเคราะห์ โดยภาพรวมทั้งหมด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความคาดหวังต่อการประกอบอาชีพมากที่สุด

4. ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อการบริการที่ได้รับจากสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าและยากจน วัดสระแก้ว กับความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในการดำเนินชีวิตนอกสถานสงเคราะห์

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อการบริการที่ได้รับจากสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าและยากจน วัดสระแก้ว กับความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในการดำเนินชีวิตนอกสถานสงเคราะห์ พบว่า ด้านการบริการทั่วไป ด้านรักษาพยาบาล ด้านสังคมสงเคราะห์ มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อการดำเนินชีวิตนอกสถานสงเคราะห์ ทั้ง 2 ด้านคือด้านการศึกษา ด้านประกอบอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังของเด็กในการดำเนินชีวิตนอกสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าและยากจน วัดสระแก้ว” ดังที่ผู้ศึกษาได้ประมวลผลการศึกษามาแล้ว ในบริการในด้านต่างๆ อยู่ในภาพรวมที่ดี แต่หากมีการเพิ่มบริการให้มากขึ้น ก็จะตรงกับความต้องการของเด็กยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ในด้านบริการทั่วไป ในเรื่องคุณภาพการให้บริการ เช่น ห้องนอนควรที่จะมีการรักษาความสะอาดให้มากขึ้น โดยสถานสงเคราะห์อาจจัดการประกวดห้องนอนที่สะอาดในแต่ละเดือนเพื่อให้เกิดการกระตุ้นลักษณะนิสัยของการรักษาความสะอาดของเด็กได้ด้วย รสชาติของอาหารที่ปรุงให้เด็กรับประทาน และการดูแลเอาใจใส่ของรุ่นพี่ที่มีหน้าที่ดูแล

2. การบริการด้านการรักษาพยาบาลควรเพิ่มอุปกรณ์ในการรักษาพยาบาล เวชภัณฑ์ที่ใช้ในกิน และใช้ทาภายนอก ให้เพียงพอกับการรักษาพยาบาลเด็กในสถานสงเคราะห์ ซึ่งสถานสงเคราะห์อาจจะประสานโรงพยาบาลที่มีในบริเวณใกล้เคียงในการสนับสนุนยาและเวชภัณฑ์ต่างๆ

3. ควรเพิ่มกระบวนการให้เด็กในสถานสงเคราะห์มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการเลือกสถานที่ในการทัศนศึกษา ซึ่งอาจจะให้เด็กเสนอความคิดเห็นโดยการเขียนใส่ในกล่องแสดงความคิดเห็นเพราะเด็กบางคนก็อาจจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็นต่อหน้าผู้ใหญ่

4. ครูผู้ดูแลควรเพิ่มการดูแลเอาใจใส่เด็กในสถานสงเคราะห์อย่างใกล้ชิดเช่น การให้คำปรึกษาในเรื่องการประกอบอาชีพให้เด็กสามารถหาทำงานได้ตรงกับความต้องการและความถนัด เช่นอาจมีโครงการทดลองทำงานระหว่างปิดภาคเรียนเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ว่างานใดที่ตนเองชอบหรือมีความถนัด และอาจจัดโครงการให้เด็กเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ หน่วยงานองค์กรต่างๆ ก่อนที่เด็กจะออกจากสถานสงเคราะห์

5. เพิ่มการสนับสนุนในเรื่องทุนการศึกษาเพื่อให้เด็กที่ออกจากสถานในสงเคราะห์ได้มีโอกาสเรียนหลังออกจากสถานสงเคราะห์ ซึ่งสถานสงเคราะห์อาจจะไม่ต้องสนับสนุนในรูปของเงินทุนการศึกษา แต่อาจเพิ่มบริการด้านการศึกษาโดยจัดให้มีหลักสูตรการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับอาชีวศึกษา เพราะจากผลการศึกษาพบว่าเด็กส่วนใหญ่ที่ออกจากสถานสงเคราะห์มีความคาดหวังที่จะศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรให้เด็กมีกระบวนการเตรียมความพร้อมและการปรับตัวในช่วงก่อนการเข้ารับตลอดจนช่วงก่อนที่จะพ้นจากการอุปการะของสถานสงเคราะห์ เพื่อที่จะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากบริการด้านต่างๆ ที่สถานสงเคราะห์จัดให้เช่น บริการด้านการศึกษา บริการการฝึกอาชีพ การจัดหางาน เป็นต้น

2. ควรมีการสอบถามความต้องการบริการจากเด็กในความอุปการะ รวมถึงเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการจัดบริการของสถานสงเคราะห์ เพื่อให้สามารถตอบสนองได้ตรงต่อความต้องการของเด็ก

3. ควรปรับปรุงหรือพัฒนาบริการบางประเภท เช่น บริการรักษาพยาบาล ให้ตอบสนองต่อความต้องการ หรือพร้อมให้บริการหากเกิดกรณีเด็กเจ็บป่วยฉุกเฉิน

4. ควรมีการปลูกฝังให้เด็กเห็นความสำคัญของการศึกษา และการประกอบอาชีพมากขึ้น รวมถึงสร้างภูมิคุ้มกันด้านทานต่อกระแสบริโภคนิยม หรือวัตถุนิยมให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างพอเพียง